

Islamofòbia, una pandèmia provocada

Escrit per Maribel Nogué, escriptora i articulista
dimarts, 8 de novembre de 2016 23:08

OPINIÓ

Són molts els rumors i tòpics que ens arriben en relació a musulmans i musulmanes.

Pel fet de tenir una llengua i cultura diferents, i practicar una religió menys comú a casa nostra, pretenen la contemplem des d'una actitud de superioritat, i ens mentalitzen a acceptar que hi ha el bé i el mal, i nosaltres –evidentment- som el bé i la resta -diferents- el mal.

Un context mundial de confrontació

Islamofòbia, una pandèmia provocada

Escrit per Maribel Nogué, escriptora i articulista
dimarts, 8 de novembre de 2016 23:08

En el context de confrontació mundial que vivim, l'imperi d'occident pugna amb els magnats d'orient pel control dels recursos energètics i el poder econòmic, sense importar-los fer servir les guerres provocades per engrossir els seus beneficis en el negoci d'armament. Ni s'immuten si –com a conseqüència- s'exterminen poblacions senceres, indrets d'incalculable valor històric, i suposa un alt cost de civils morts i milions de persones víctimes del seu boig bel·licisme. Ens cal una aproximació a la realitat d'un altre món que el que ens expliquen.

Tòpics i rumorologia

El llibre "Combatir la islamofòbia" que es va presentar l'altre dia a Igualada, analitza clarament algun dels tòpics i rumors que circulen per enemistar-nos amb els musulmans –pel fet de ser-ho- encara que siguin bones persones i visquin i convisquin la seva quotidianitat a la mateixa escala de veïns que nosaltres.

Enemics pel fet de ser musulmans

Per començar només cal recórrer a la nostra pròpia història on només ens expliquen conquestes i reconquestes en defensa de la pròpia religió front els altres, pagans per suposat. Podríem referir-nos a les croades o a l'espoli d'una llatinoamèrica conquerida material i culturalment. Però no cal anar tan lluny, amb l'enfonsament del bloc de l'est l'any 1989 és quan es va perfilar l'islam com el gran enemic d'occident a batre per mor de les aspiracions de domini mundial que pretenia l'imperi. Ja el 1992, l'anomenada "comunitat internacional" (EEUU i els seus aliats) va recolzar el cop militar d'Algèria quin objectiu era evitar una victòria electoral islamista.

Hostilitat amb l'islam

Ens ho explica el coordinador del llibre, en **David Karvala** que afirma que, en aquesta direcció, els atemptats de l'11-S del 2001 varen suposar un nou impuls cara a l'hostilitat vers l'islam. A partir dels successius atemptats terroristes duts a terme des del que representa el yihadisme molta gent s'ha sumat a la idea de que –d'alguna manera- hi ha un problema amb l'islam en sí mateix. S'argumenta i ens volen fer creure que les persones musulmanes comparteixen la responsabilitat per aquestes atrocitats o que -com a mínim- hi tenen la obligació especial de desmarcar-se'n i condemnar-les.

Situar el veritable enemic

Sortosament, el moviment anticapitalista sorgit de Seattle l'any 1999 estava llavors en auge i gran part d'aquest moviment es va bolcar en la mobilització contra les guerres imperialistes quin punt més àlgid va ser la manifestació mundial contra la guerra d'Iraq el 15 de febrer de 2003. D'aquesta manera, l'odi que s'havia generat –sobretot- vers la població musulmana va ser redirigit vers els responsables de les guerres i ocupacions a l'Orient Mitjà com **Aznar o Bush**.

Condemnar el terrorisme sense islamofòbia

Islamofòbia, una pandèmia provocada

Escrit per Maribel Nogué, escriptora i articulista
dimarts, 8 de novembre de 2016 23:08

De les diferents aportacions que recull el llibre n'assenyalo algunes que, per mi i avui, em semblen més significatives. Per una banda, **Brigitte Vasallo** ens convida a condemnar el terrorisme sense caure en la islamofòbia com a discurs d'exclusió. Així, malgrat la islamofòbia es defineix com els prejudicis i la por contra l'islam i les persones musulmanes, més enllà de les creences i les pràctiques religioses de cadascú, sofreixen islamofòbia les persones de tradició musulmana, sí, però també laiques o atees; persones que es llegeixen com a àrabs: tan se val que siguin cristianes àrabs, jueves àrabs, amazigh, Kurdes o de qualsevulla ètnia o tradició cultural i religiosa, totes pateixen la mateixa islamofòbia.

Estigmatització de les dones: el burca a l'ull aliè

En relació a l'estigmatització de les dones entre els musulmans, la que fins i tot va "justificar" la invasió a l'Afganistan dels talibans perquè obligaven les dones portar el burca, la mateixa Brigitte ens diu que és com portar el burca a l'ull aliè, que del que es tracta és del feminisme com a exclusió.

Negar els drets civils, al propi cos i a la indumentària

"En els debats sobre la qüestió del vel hi ha una enorme confusió sobre l'objectiu a debatre, centrar-nos en una peça de roba generem una cortina de fum que ens impedeix de veure-hi clar. Darrere s'hi amaga poder exercir els drets civils i el dret al propi cos, específicament el de les dones. Per altra banda, defensar el dret a decidir sobre la pròpia indumentària no es basa pas en una construcció idealitzada i orientalista del vel o de qualsevulla altra peça. El vel pot tenir tants significats i tantes connotacions com pot tenir una minifaldilla, una cresta o un

Islamofòbia, una pandèmia provocada

Escrit per Maribel Nogué, escriptora i articulista
dimarts, 8 de novembre de 2016 23:08

tatuatge. És evident que les dones que són obligades a portar un vel integral estan en una situació de violència de gènere, però ja hem après que la violència i el masclisme no entenen de classes, ni de races: és una pandèmia que ens afecta a totes en quan que dones".

La islamofòbia té rostre de dona

El testimoni de Fatiha El Mouali ens explica que la islamofòbia té rostre de dona. Ens diu que tota manifestació de intolerància religiosa vers les persones musulmanes és també una mena de racisme cultural que parteix d'una posició de superioritat a l'hora de marcar una diferència entre la cultura hegemònica (occidental) i una altra a la que se li atribueixen tota mena de deficiències i carències. A molts països occidentals, la presència musulmana comença a estar en el punt de mira dels partits polítics, sobretot dels de la dreta i l'extrema dreta, i el creixent discurs sensacionalista sobre aquestes persones ha proporcionat un ambient de por, així com la expansió d'idees que consideren les pràctiques i la creença musulmana incompatibles amb els valors de civilització i modernitat occidental.

Prejudicis en la comunicació

La **Fatiha** hi explica, a partir de la seva pròpia experiència, les vivències d'una dona immigrant i musulmana les peripècies d'ençà que va arribar a Catalunya l'any 2000. A banda dels obstacles administratius trobats al Consulat, del de reagrupament familiar, d'assolir el NIE sense permís de treball, de visitar l'INEM o assistir a classes de llengua per aprendre l'idioma del país que t'acull. Unes classes que sovint són propícies a explicar vivències i –a voltes– expressar sentiments i malestar. Però el fet de considerar –en general– aquestes dones com a víctimes de la seva pròpia cultura i del masclisme, fa que qualsevulla manifestació de malestar s'interpreti com a indici de violència domèstica per part de l'home. Difícilment s'entén que el

Islamofòbia, una pandèmia provocada

Escrit per Maribel Nogué, escriptora i articulista
dimarts, 8 de novembre de 2016 23:08

malestar és com a resultat de les dificultats pròpies de la vida, de les frustracions viscudes arrel de la immigració i del maltractament rebut a diari pels mitjans de comunicació, el carrer i/o les mateixes institucions.

Portar el vel suposa exposar-se a les mirades diferents

"Les dones que porten el vel pel carrer no poden passar desapercibudes de cap manera. Estan exposades a molts tipus de mirades: de llàstima, de pena, d'incomprensió de menyspreu... i tots els sentiments que es transmeten diàriament i que fan que, amb el pas dem temps, s'aprengui una tàctica que aconsegueixi en evitar i desviar la mirada per salvar i protegir el propi orgull i dignitat".

No permetre que ens destrueixin per dintre

Quantes coses podem aprendre simplement escoltant l'altre!!! O és que aquesta actitud no forma part de la nostra pròpia cultura?. No ens confonguem de bàndol: l'enemic és el poder, els senyors de la guerra que destrueixen vides i l'imperi del poder financer que condemna a la pobresa la majoria de la humanitat, i que per sortir victoriosos de les seves gestes necessiten que ens enfrontem entre nosaltres. Ara que de nosaltres depèn no permetre que ens destrueixin, precisament la nostra millor defensa rau en la matèria humana que viu en totes i cadascuna de les persones del planeta, sigui quina sigui la seva llengua, cultura o identitat.

Islamofòbia, una pandèmia provocada

Escrit per Maribel Nogué, escriptora i articulista
dimarts, 8 de novembre de 2016 23:08
